

Her Zerremle Hissettiğim Yüce Mevlam

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Eylül 2022

Mağdur ve de muğlak düşlerim: şeceresinde dünün aralıksız beyitler ördüğüm günün de yüzü suyu hürmetine bir ikaz levhası yüreğimde ilk sırada ve sevdiğim kim varsa koyduğum sıraya şart değil de bilmeleri varsın arz etmeyim sevgimi talep bulsa da bulmasa da bu, benim yüreğim iklimlerde gidip geldiğim neşriyim asaletin nesriyim ömrün.

Bazen nidalar serili cennet bahçeme.
Hutbeler eser aralıksız
Bazen zamansız bazen mekânsız
Nabzını tutuyorum düşlerin ve gerçeklerin.
Şehla gözlerinde gecenin:
Ah, o rahleye boydan boya serildiğim.

İklimler var katıksız
İnsanlar var bazı bazı hazımsız
Ne seyyahdır yürek ne de pervasız
Dikiş tutturmasam da ben evrende
Dikenlerimle haşır neşir
Aşkın adağı ve asası için için yanarken şiir
Belki de en geçimsiz yalnızlıktır benimki kendimle
Sökülen yüreğimden damlayan nameler
İmge imge bozguna uğradığım
İhraç fazlası hangi duyguysa
Aralıksız nöbete kaldığım yaşamın titrinde.

Manen zenginim ve manidardır evren
Malulen emekli kimi sözcük bozguna uğrayan
Beti benzi atar gecenin
Uyruğumdur şiir ve şehir
Uyamadığım kadar dünyanın düzenine
Kefil olduğum nice insan ve sevgi
İhya edilesi nice yürek bekler sevimliyi
Serildiğim şu iklim ne ki?

Daha da beterini yaşadım mazide
Daha da mutluydum üstelik öncesinde

Haşmetli bir sağanak boşalıırken bulutlardan
Bodoslama sevdiğim evren
Muhabbeti başka mevsime kalan
Nice ukde ve huzur bulduğum hutbe
Namerdim yalanım varsa namerdim sevdiğim kadar
Kendime kızmadıkça.

Ve bekletildiğim arka sırada
Oysaki ben hep önde saf tuttum
Kırgın mizacımı yapıştırdım sözcüklerle
Bazen nem tuttu yüreğim
Bazen nemalandı acıdan durduk yere
Şerbetlidir belki de kalemim
Şerh düşülesi bir iklimden
Sekerken diğerine
Basmakalıp sevmediğim ve beyan ettiğim
Günbegün sarmalında rahmetin
İndinde ömrün savurduğum kadar nidalarımı
Aslında içimde okunası bir kitap saklı hatta nicesi.
Yaprakları solgun ve yorgun ruhumun
Nazenin bir şiirde demlendiğim kadar derdimi
Tek bilen de yüce Mevla'm...

Aşkım ben aşikâr
Hüznümle serildiğim şu boş sayfa
Hepi topu kaçtığım kendimden
İksirli bir şerbet gibi başımı soktuğum
İhya edilesi bir ritimde soldan sağa savrulduğum

Meddücezri hayatın
Bir batında doğan güneş ve ay
Sefasını süremediğim mutluluğun ve dillenen muradım
Haşmetli bir gök kubbe gözümü diktiğim
Her zerremle hissettiğim yüce Mevla'yı
Ben nasıl dillendirmem bu sevdayı
Mademki baş koydum maneviyata
Mademki yorgun düştüm sevmekten
Mademki matemimle örtüştü kelim
Aşkı da yüreği de ihya eden

Bitimsiz bir inanç ve umut ve rahmeti
Boca eden göğün neferi bir kuşum ben
Kuş kadar yüreğim
Kurşun kadar da ağırken yüküm
Aşkla itina ile tünediğim.

Azınlıkta olan ben ve nice insan
Arz edilesi bu ömrü tepeye taşıyan
Oradan da ulaşan Rabbine ve hidayete
Mevsimlerin nazarında uçuşan bir yaprağım
Dalımdan ayrı kaldığım kadar da köküme sadığım
Sağdıçım ve içinde umut saklı sarnıcım
Kulluğuma binan ben sevdikçe hamt ettikçe sarhoşum
Uyanmamak bu rüyadan
Uymadığım kadar yalan düzene
Dışimden tırnağımdan arttırdığım nice duygu nice kelime
Başa sarmaksa ömrü
Sonlanmak bilmedi de nazı niyazı yüreğin
Solmadan göğün mavi tınısı
Tanımlaması aşk ve umut olan bir yolcuyum
İnancın eşliğinde daha da büyüyen bir coşku ile
Rabbime koştüğüm halk dilinde...